

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Primam Secundæ, & Secundam Secundæ Summæ
Theologiæ

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

Et primo, vtrum beatitudines a donis, & virtutibus distinguantur,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72759](#)

Q V A E S T . L X I X .

A D S E C U N D U M Dicendum, quod aliquid est prius altero dupliciter. Uno modo ordine perfectionis & dignitatis, sicut dilectio Dei est prior dilectione proximi, & hoc modo dona sunt priora virtutibus intellectibus & moralibus; posteriora uero virtutibus theologicas. Alio modo ordine generationis, seu dispositionis, sicut dilectio proximi precedit dilectionem Dei quantum ad actum, & sic uirtutes morales & intellectuales precedent dona, quia per hoc quod bene se habet circa rationem propriam, disponitur ad hoc quod se bene habeat in ordine ad Deum.

A D T E R T I U M Dicendum, quod sapientia & intellectus, & alia huiusmodi, sunt dona Spiritus sancti, secundum quod per charitatem informantur, quae non agit perperam, ut dicitur in Cor. 13. & ideo sapientia, & intellectus, & alii huiusmodi nullus male uititur, secundum quod sunt dona Spiritus sancti, sed ad hoc quod a charitatis perfectione non recedant, unum ab altero adiuuatur. & hoc est quod Greg. intendit dicere.

**¶ Super quest. sexagesima
mammonam & sa-
piensem.**

Questio. 69 & 70.

¶ Igitur egent, non expositione, sed tamen nominis quo ad speculacionem aduentar, alterum in 69. scilicet, quod licet dona omnia superadicta sint se habere ut exequuntur in ordine ad instinctum spiritus sancti, sicut moralis uirtutes in ordine ad rationem, si comparent tamen dona inter se, aliqua dicuntur dirigentia, ut sapientia scientia, & consilium, & aliqua exequentia, ut relqua. ¶ Alterum in quaest. 70. quod delectari in aliquo propter se formaliter, non distinguuntur in litera contra delectari propter se finaliter, et quomodo latet, sed finaliter ultimate, & hoc vel simili, vel in illo ordine. Omnes, delectas propter se formaliter, est etiam propter se finaliter aliquo modo, potest tamen subordinari alicuius ut finis, ut in eodem primo articulo dicitur.

¶ 2 Praet. Humanus voluntatis non est nisi duplex regula. scilicet, & lex aeterna, ut supra dictum est: * sed uirtutes perficiunt hominem in ordine ad rationem Spiritus sancti, ut ex dictis patet: ergo non potest esse aliquid aliud pertinens ad rectitudinem voluntatis humanae praeter uirtutes & dona, non ergo beatitudines ab eis distinguuntur.

¶ 3 Praet. In enumeratione beatitudinum ponitur misericordia, & iustitia, & misericordia, que dicuntur esse quaedam uirtutes. ergo beatitudines non distinguuntur a donis & uirtutibus.

A R T I C . I . E T I I .

S E D C O N T R A est, quod quedam enumerantur inter beatitudines, quae nec sunt uirtutes, nec dona, sicut paupertas, & infelix, & pax, differunt ergo beatitudines a uirtutibus, & a donis.

R E S P O N . Dicendum, quod sicut supra dictum est. Beatitudo est ultimus finis humanae uita. Dicuntur aliquis iam finem habere propter spem finis obtinendi. unde & Philosophus dicit in 1. Ethic. * quod perire dicuntur beati propter ipsum. Et apostolus dicit in Ro. 8. Spe salvi facti sumus. Spes autem de fine consequendo insurgit ex hoc, quod aliquid conuenienter mouetur ad finem, & appropinquat ad ipsum, quod quidem fit per aliquam actionem. Ad finem autem beatitudinis mouetur aliquis, & appropinquat per operationes uirtutum, & precipue per operationes donorum, si loquamus de beatitudine nostra, ad quam ratio non sufficit, sed in eam inducuntur Spiritus sanctus, ad cuius obedientiam & sequaciam per dona perficiuntur, & ideo beatitudines distinguuntur quidem a uirtutibus & donis, non sicut habentur ab eis distincti, sed sicut actus distinguuntur ab habitu.

A D P R I M U M ergo dicendum, quod Aug. & Ambrosius tribuunt beatitudines donis & uirtutibus, sed actus attribuuntur habitibus. Dona autem sunt eminentiora uirtutibus cardinalibus, ut supra dictum est: * & ideo Ambrosius exponens beatitudines turbas propositas, attribuit eas uirtutibus cardinalibus. Aug. autem exponens * beatitudines discipulis propositas, monte, tanquam perfectioribus, attribuit eas donis Spiritus sancti.

A D S E C U N D U M dicendum, quod ratio illipat, quod non sunt alii habitus rectificantes humanam uitam praeter uirtutes & dona.

A D T E R T I U M dicendum, quod militans appetit pro actu mansuetudinis. Et similiter dicendum est de iustitia, & misericordia, & quamvis hec uidentur esse uirtutes, attribuuntur tamen donis: quia dona perficiunt hominem circa omnia, circa quae faciunt uirtutes, ut dictum est.*

A R T I C U L U S I I .

**Vtrum premia, que attribuuntur beatitudinibus,
ad hanc uitam pertineant.**

A D S E C U N D U M sic proceditur. Videatur, quod beatitudines a uirtutibus & donis non distinguuntur. Aug. enim in libro de serendo in monte, * attribuit beatitudines, in Matt. enumeratas, donis Spiritus sancti. Ambrosius autem super Lucam attribuit beatitudines ibi enumeratas quatuor uirtutibus cardinalibus. ergo beatitudines non distinguuntur a uirtutibus & donis.

A D T E R T I U M Videatur, quod beatitudines a uirtutibus & donis non distinguuntur. Aug. enim in libro de serendo in monte, * attribuit beatitudines, in Matt. enumeratas, donis Spiritus sancti. Ambrosius autem super Lucam attribuit beatitudines ibi enumeratas quatuor uirtutibus cardinalibus. ergo beatitudines non distinguuntur a uirtutibus & donis.

Pret. Regnum celorum quod ponitur praemium perpetuatis, est beatitudo celestis, ut Aug. dicit in libro de uitae Dei, plena est saturitas non nisi in futura uita habetur, secundum illud psalmi 16. Satiarob, dum apparuit gloria tua. Visio etiama Dei, & manifestatio filiationis diuinae ad uitam futuram pertinent, secundum illud Iob 21. Dicuntur in bonis dies suos, ergo nec premia beatitudinum pertinent ad hanc uitam.

Pret. 3. Nunc filii Dei sumus, & nondum apparuerimus. scimus quoniam cum apparuerit, similiter erimus; quoniam uidebimus cum sicut est ergo, illa pertinet ad uitam futuram.